

ת"פ 12282/10/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד דניאל בר קדם

בית משפט השלום ברמלה

20 נובמבר 2016

ת"פ 12282-10-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' בר קדם

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
המאשימה משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
נגד
הנאשם דניאל בר קדם

ב"כ המאשימה: עוה"ד מיכל בן דוד ודפנה קרפל

ב"כ הנאשם: עו"ד בנצי קבלר

החלטה

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן **בהספקת סמים מסוכנים**, שש עבירות, לפי סעיף 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **בין החודשים נובמבר 2014 ועד ליולי 2015, בשש הזדמנויות שונות, סיפק הנאשם לאחר סמים מסוג קנבוס תמורת ₪ 100 בכל פעם.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר בפועל וענישה נלווית ואילו ב"כ הנאשם יעתור לביטול הרשעת הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן הנאשם בן 28, רווק המתגורר עם אימו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, עם שחרורו עבד בתחום המחשוב וכיום הינו סטודנט לתואר ראשון במדעי המחשב ועובד כמורה למתמטיקה. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות, הביע צער וחרטה על ביצוען ותיאר כי התחיל לצרוך סמים על רקע חברתי בצוותא ולקח על עצמו לספק סמים לחבריו. באותה תקופה חווה בלבול באשר לתחום לימודיו, היה נוח להשפעה סביבתית שלילית והתקשה להציב גבולות לחבריו. הנאשם מסר כי מאז מעצרו הפסיק להשתמש בסמים ובדיקות שתן שנערכו לו נמצאו נקיות משרידי סם. שירות המבחן התרשם כי הנאשם השתמש בסם על רקע צומת דרכים בו היה מצוי ותחושות בלבול ביחס לעתידו וכן על רקע מצוקה רגשית כשבאותה עת הפחיתו הסמים את המצוקה שחוה. בבחינת גורמי הסיכון להישנות המעשים לקח שירות המבחן בחשבון את מאפייני העבירה;

התמודדות עם קשייו בדרך של שימוש בסמים; השלכת ביצוע העבירות על נסיבות חברתיות; קושי לזהות מאפייני התלותיים וסירובו לפנות להליך טיפולי מאחר ולתפסתו אינו נזקק לכך. בבחינת גורמי הסיכוי לשיקום ציין שירות המבחן את העדר העבר הפלילי; ניהול אורח חיים מתפקד; לקיחת אחריות; מערכת ערכים נורמטיבית; העדר דפוסים עברייניים מושרשים וכן כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומפחית סיכון. שירות המבחן התרשם כי אמנם הנאשם אינו מאופיין בדפוסים עברייניים ולא פיתח התמכרות לסמים, עם זאת במצבי לחץ ומשבר מצוי בסיכון לבחירת פתרונות בעייתיים וכי הליך טיפולי יכול לסייע לו. תחילה סירב הנאשם לקחת חלק בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ואולם בהמשך השתלב הנאשם בטיפול פסיכולוגי פרטי ושירות המבחן התרשם כי הנאשם משתף פעולה ומגלה מחויבות להליך הטיפול וכן העריך כי הנאשם בעל יכולת טובה להפקת תועלת באופן שיאפשר לו לזהות גורמי סיכון ולהימנע מביצוע עבירות. לאור כל זאת המליץ שירות המבחן בתסקיר משלים לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ וכן צו מבחן.

ראיות לעונש

5. 1/ - חו"ד מטעם ד"ר אורי ויינבלט פסיכולוג קליני מומחה, מנהל מכון מראות מיום 24.8.16, ממנה עולה כי הנאשם מטופל אצלו מזה כחודשיים. להתרשמותו עבר הנאשם שינוי עמוק בשנה שחלפה מביצוע העבירה, הוא מזהה את הטעויות וההחלטות השגויות שעשה ומבין את המצבים בהם הוא נעשה פגיע וכיום נמצא במסלול חיים פרודוקטיבי וחיובי.

6. 2/ - אסופת תעודות הערכה.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד רוטל אהרנוביץ ואורית מנצ'יקובסקי, הנאשם יליד 1988, נעדר עבר פלילי. הנאשם סיפק סמים בשש הזדמנויות שונות תמורת כסף. מתסקיר שירות מבחן עולה כי הוא לא היה ער להשלכות מעשיו וכי הוא מחזיק בעמדות מקלות ביחס להחזקת סמים מסוג מריחואנה. לנאשם הוצע לפנות לטיפול במסגרת שירות המבחן והוא סרב. בהמשך החל בהליך פרטי ונשלח שוב לשירות המבחן. שירות המבחן המליץ על צו של"צ וביטול ההרשעה. המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה עם חומרת העבירה. לא מדובר בהליך שיקומי ממשי, אלא בהליך שהחל לאחר ששירות המבחן המליץ תחילה על הרשעת הנאשם וכן בהליך שנמצא בראשיתו. מדובר על תקופה משמעותית שבה סיפק הנאשם את הסמים, גם אם לחבריו, ובתמורה קיבל כסף. מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר. נוכח גילו של הנאשם והעדר עבר פלילי עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר של שנה לצד מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד בנצי קבלר, הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה מיד בחקירתו ושיתף פעולה באופן מלא. אין מחלוקת כי את הסמים הוא סיפק לחבריו. הנאשם אינו אדם שמעורב בעולם הסמים, ואין ספק כי לא היה מדובר במכירת סמים למטרת רווח כספי. הוא וחבריו התחלקו ביניהם בסם ולכן גם השתתפו בעלות הרכישה, ונתנו לנאשם את חלקו. לא רק שהעבירות שעשה הנאשם אינן מאפיינות את דרכו, אלא שהן הולכות להכשיל את כל עתידו. הנאשם מורה למתמטיקה, סטודנט שנה שלישית למדעי המחשב ואין ספק כי הרשעה תפגע בו באופן משמעותי. הנאשם הינו אדם נורמטיבי, מעולם לא הסתבך, בדיקות שתן שלו נקיות והוא אינו משתמש עוד בסמים. הנאשם צולח את המבחנים

שבפסיקה לאי ההרשעה הן בשל נסיבות ביצוע העבירה והן לאור הפגיעה המשמעותית בשיקומו. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם.

9. הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעשיו. תאר כי החל בטיפול פסיכולוגי והסביר כי תחילה שלל את הצורך בטיפול לאור חוסר הבנתו את משמעותו של הטיפול.

שאלת ביטול ההרשעה - דיון

10. הימנעות מהרשעה, מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

11. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

12. יישום המבחנים בדבר אי הרשעת הנאשם האמורים למקרה דנן, מעלה כי ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדין.

13. באשר לסוג העבירה ונסיבותיה, סבורני כי מעשיו של הנאשם אינם ממוקמים ברף העליון של עבירות הסמים, הן באשר לגבי סוג הסם (קנבוס), הן באשר לכמות הסם וכן לאור נסיבות ביצוע העבירה שעה שהמדובר באספקת סם בנסיבות חברתיות תוך שימוש משותף בסם עם חבריו וחלוקת עלות רכישת הסם ולא בעבירת סחר או בעבירה שבוצעה למען בצע כסף. על אף שמכתב האישום עולה כי הנאשם פעל כפי שפעל במספר מקרים ועל אף פוטנציאל הנזק שבעבירות הסמים, סבורני כי אין המדובר בנסיבות ביצוע עבירה שבהן לא ניתן להימנע מהרשעה.

14. נסיבות ביצוע העבירה המתוארות לעיל, כמו גם נסיבותיו של הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, ניהל אורח חיים נורמטיבי וביצוע העבירה הינו חריג לאורח חייו ואינו מאפיין את התנהלותו וכאשר הנאשם הודה באשמה ונטל אחריות למעשיו, מביאים למסקנה כי ניתן להימנע מהרשעתו בדין, וזאת מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים. על כן סבורני כי בכל הנוגע לחומרת העבירה, אין בה כדי למנוע אפשרות לסיים ההליך באי הרשעה.

15. גם באשר לדרישה בדבר הוכחה לפגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם סבורני כי עלה בידי הנאשם להוכיח כי הרשעתו תביא בסבירות גבוהה לאיבוד עבודתו ומקור פרנסתו. מהמסמכים אותם הגיש הנאשם עולה כי בשאלון לעובד הוראה של משרד החינוך נדרש המועמד להצהיר האם הוא בעל עבר פלילי או משמעותי. כמו-כן, על פי האמור בסעיף 23 ב' לחוק פיקוח על בתי הספר, תשכ"ט -

1969, היה והורשע מורה במעשה פלילי רשאי יו"ר המזכירות הפדגוגית לפטרו באורח מידי. נוכח העובדה כי הנאשם כיום מועסק כמורה בכפר הנוער ויצ"ו, וכן נוכח החשש המשמעותי כי הרשעתו בדין תביא לפיטוריו, הרי שעמד הנאשם בנטל להוכיח כי ישנו חשש ממשי כי הרשעה פלילית תפגע במטה לחמו ובשיקומו.

16. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי באיזון הראוי בין חומרת העבירה לבין הפגיעה בשיקומו של הנאשם ובהתחשב ביתר הנסיבות יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם.

סוף דבר

17. אשר על כן, אני מורה כדלקמן.

א. הרשעת הנאשם מבוטלת וההליך מסתיים באי הרשעה, תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו.

ב. צו של"צ בהיקף של 350 שעות לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ לבל יעבור במשך שנה מהיום עבירה לפי פקודת הסמים. התחייבות תחתם תוך 7 ימים, ואלמלא כן יאסר הנאשם למשך 7 ימים.

ד. 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מהיום עבירה לפי פקודת הסמים.

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ או המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעם, להרשיעו בדין ולגזור את דינו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

אני מורה על עיכוב ביצוע תחילת השל"צ למשך 45 ימים.

לאחר היות גזר הדין חלוט, הסם יושמד בכפוף לכלל דין.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ז, 20 נובמבר 2016, בנוכחות הצדדים.